



Republika Slovenija

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Številka: 018-15/2021-23

S K L E P

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 31. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Sama Červeka, kot predsednika senata, ter Tadeje Pušnar in mag. Gregorja Šebenika kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Gradnja objektov drugega tira železniške proge – odsek 1: Divača – Črni Kal*«, na podlagi zahtevka za revizijo družbe Ginex International, d.o.o., Rejčeva ulica 3, Nova Gorica (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika 2TDK, d.o.o., Železna cesta 18, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 18. 2. 2021

o d l o č i l a :

1. Zahtevk za revizijo se zavrže.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva skupine kandidatov Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, Yapi Merkezi İnşaat ve Sanayi, A.Ş., Turčija, in □altin İnşaat Ticaret Ve Sanayi, A.Ş., Turčija, za povrnitev stroškov se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v :

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po omejenem postopku, je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil dne 15. 11. 2019, pod št. objave JN008005/2019, in v Uradnem listu EU dne 18. 11. 2019, pod št. objave 2019/S 222-545551.

Naročnik je dne 8. 5. 2020 sprejel in na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti*« (v nadaljevanju: prva odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila desetim kandidatom (oz. skupinam kandidatov), medtem ko petim kandidatom (oz. skupinam kandidatov) sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila ni priznal. Naročnik je skupini kandidatov, v kateri nastopa vlagatelj skupaj s partnerjem China Gezhouba Group Company Limited, Kitajska (Državna revizijska komisija v nadaljevanju tega sklepa zaradi preglednosti za omenjeno skupino gospodarskih subjektov, katere del je tudi vlagatelj, uporablja izraz »*vlagatelj*«, za prijavo, ki jo je predložila omenjena skupina kandidatov pa besedno zvezo »*vlagateljeva prijava*«), priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila.

Zoper navedeno odločitev naročnika je družba Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, vložila zahtevek za revizijo, kateremu je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-84/2020-51 z dne 1. 9. 2020, delno ugodila in (med drugim) razveljavila odločitev naročnika, da vlagatelju prizna sposobnost za sodelovanje v drugi fazi javnega naročila.

Naročnik je dne 14. 10. 2020 sprejel in na Portalu javnih naročil objavil (nov) dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti*« (v nadaljevanju: druga odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je štirim kandidatom oz. skupinam kandidatov priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila, medtem ko enajstim kandidatom oz. skupinam kandidatov – med drugim vlagatelju – sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila ni priznal. Naročnik je v obrazložitvi te odločitve navedel, da vlagatelj, skladno z 11. členom Interventnega zakona za odpravo ovir pri izvedbi pomembnih investicij za zagon gospodarstva po epidemiji COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, v nadaljevanju: IZOOPIZG), v povezavi z uporabo Sporočila Komisije – Smernice o udeležbi ponudnikov in blaga tretje države na trgu javnih naročil EU (UL C 271, z dne 13. 8.2019; v nadaljevanju: Smernice), ne more sodelovati v predmetnem postopku javnega naročanja, saj Ljudska Republika Kitajska (v nadaljevanju: Kitajska) ni podpisnica Sporazuma Svetovne trgovinske organizacije o vladnih naročilih (v nadaljevanju: Sporazum GPA) in nima sklenjenega večstranskega ali dvostranskega trgovinskega sporazuma niti z Republiko Slovenijo niti z Evropsko unijo.

Zoper naročnikovo odločitev o nepriznanju sposobnosti vlagatelju je vlagatelj skupaj z družbo China Gezhouba Group Company Limited, Kitajska, vložil zahtevek za revizijo z dne 26. 10. 2020 (v nadaljevanju: prvi zahtevek za revizijo), katerega je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-38 z dne 22. 12. 2020, zavrnila kot neutemeljenega.

Naročnik je dne 28. 12. 2020 sprejel in na Portalu javnih naročil objavil (nov) dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti*« (v nadaljevanju tudi: tretja odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je trem kandidatom oz. skupinam kandidatov priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila, medtem ko dvanajstim kandidatom oz. skupinam kandidatov – med drugim vlagatelju – sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila ni priznal. Naročnik je v obrazložitvi te odločitve navedel, da vlagatelj, skladno z 11. členom IZOOPIZG, v povezavi s Smernicami, ne more sodelovati v predmetnem postopku javnega naročanja, saj Kitajska ni podpisnica Sporazuma GPA in nima sklenjenega večstranskega ali dvostranskega trgovinskega sporazuma niti z Republiko Slovenijo niti z Evropsko unijo. Naročnik je še navedel, da je zakonitost odločitve naročnika glede sposobnosti vlagatelja potrdila tudi Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-38 z dne 22. 12. 2020.

Vlagatelj je z vlogo z dne 8. 1. 2021 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve, da se mu sposobnosti ne prizna, ter povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj navaja, da IZOOPIZG (ki velja od dne 31. 5. 2020) ne more oz. ne sme vplivati na pogoje že objavljenih javnih naročil, pri katerih je rok za predložitev prijav že potekel. Naročnik je v predhodnih postopkih pravnega varstva zavzel stališče, da razlog, ki ga sedaj navaja v izpodbijani odločitvi, ne more predstavljati razloga za nepriznanje sposobnosti vlagatelju. Takšnemu stališču naročnika je v predhodnem postopku pravnega varstva pritrdila tudi Državna revizijska komisija. Naročnik je z izpodbijanim razlogom prekludiran, saj ga, upoštevaje argument a contrario, omejuje prvi odstavek 16. člena ZPVPJN. Naročnik je spregledal Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ljudske republike Kitajske o gospodarskem sodelovanju (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št.

5/07; v nadaljevanju: BCNGS). V okviru tega sporazuma sta se pogodbenici dogovorili za dolgoročno sodelovanje (med drugim tudi) na področju prevoza, kamor spada železniški promet, kar je predmet tega javnega naročila. Naročnik ne upošteva lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Iz odgovorov, objavljenih na Portalu javnih naročil, izhaja, da ni zakonskih preprek za sodelovanje vlagatelja v predmetnem postopku javnega naročanja. Če naročnik meni, da so se pogoji in pozitivna zakonodaja po roku za oddajo prijav spremenili, mora postopek oddaje javnega naročila razveljaviti. Prijava vlagatelja izpolnjuje pravne zahteve in zahteve trgovinske politike, saj v njej sodeluje slovenski gospodarski subjekt, pri skupnem nastopu pa se kapacitete partnerjev seštevajo. Vlagatelj še navaja, da mu je Državna revizijska komisija v odločitvi, št. 018-182/2020-38, pritrčila, da je naročnik z odgovori na Portalu javnih naročil predvidel, da lahko subjekti iz Kitajske sodelujejo v postopku in da ne bo razlikoval med gospodarskimi subjekti iz EU in tretjih držav. Državna revizijska komisija je naročnika napotila, da lahko z namenom poprave dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila odstopi od izvedbe javnega naročila in začne z novim postopkom javnega naročanja. Vlagatelju je bila usposobljenost pravnomočno in dokončno priznana že s prvo odločitvijo o priznanju sposobnosti.

Skupina kandidatov Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, Yapi Merkezi İnşaat ve Sanayi, A.Ş., Turčija, in Özaltın İnşaat Ticaret Ve Sanayi, A.Ş., Turčija (v nadaljevanju: kandidat Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltın), v vlogi z dne 13. 1. 2021, vloženi po vodilnem partnerju Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, ki ga v tem postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška pisarna Mužina, Žvipelj in partnerji, d.o.o., Ljubljana, predlaga zavrženje zahtevka za revizijo in povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom z dne 25. 1. 2020 zavrnil zahtevke za revizijo ter obe zahtevi za povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročnik uvodoma opozarja na obstoj omejitev iz 16. člena ZPVPJN, v nadaljevanju pa vlagateljeve navedbe označuje za neutemeljene.

Naročnik je Državni revizijski komisiji z vlogo z dne 28. 1. 2021 odstopil dokumentacijo v postopku oddaje predmetnega javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija opredelitve vlagatelja do navedb naročnika do sprejema te odločitve ni prejela.

Po proučitvi odstopljene dokumentacije, ki se nanaša na postopek oddaje javnega naročila in postopek pravnega varstva, je Državna revizijska komisija iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju, skladno z 31. členom ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo Državna revizijska komisija skladno z 31. členom ZPVPJN opravi predhodni preizkus zahtevka za revizijo ter po uradni dolžnosti preveri, ali so izpolnjeni procesni pogoji za njegovo obravnavo, in sicer, ali je bil vložen pravočasno in pri naročniku, ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN, ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN, ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je revizijski zahtevek dopusten. Če Državna revizijska komisija ugotovi, da obstojijo omejitve iz 16. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo s sklepom (če tega ni storil že naročnik) zavrže (tretji odstavek 31. člena ZPVPJN).

Eden izmed procesnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da je ponudnik v postopku javnega naročanja upravičen do pravnega varstva, je torej tudi neobstoj omejitev iz 16. člena ZPVPJN. Skladno z drugim odstavkom 16. člena ZPVPJN se v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojuje dejanja, ki se nanašajo na isti ali ponovljeni postopek oddaje javnega naročila in o katerih sta naročnik ali Državna revizijska komisija že pravnomočno odločila.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da naročnik predmetno javno naročilo oddaja po omejenem postopku, ki je dvofazni postopek. V prvi fazi gospodarski subjekti na podlagi objavljenega povabila k sodelovanju oddajo prijavo za sodelovanje, v drugi fazi pa gospodarski subjekti, ki jih na podlagi ocene v prijavi predloženih informacij k temu povabi naročnik, oddajo ponudbe (gl. 41. člen ZJN-3). V predmetnem postopku oddaje javnega naročila je naročnik do roka za oddajo prijav (tj. dne 17. 1. 2020) prejel 15 prijav.

Izpodbijana odločitev o priznanju sposobnosti je že tretja odločitev, s katero naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila odloča o priznanju sposobnosti sodelujočim kandidatom. Naročnik je najprej sprejel prvo odločitev o priznanju sposobnosti, s katero je vlagatelju priznal sposobnost. Ta odločitev je bila na podlagi zahtevka za revizijo družbe Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija s sklepom Državne revizijske komisije, št. 018-84/2020-51 z dne 1. 9. 2020, razveljavljena. Naročnik je nato sprejel drugo odločitev o priznanju sposobnosti, s katero vlagatelju sposobnosti ni priznal. Zoper to naročnikovo odločitev je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo, ki ga je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-38, zavrnila. Naročnik je po prejemu odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-182/2020-30 z dne 7. 12. 2020, s katero je Državna revizijska komisija ugodila zahtevku za revizijo subjekta Strabag in razveljavila drugo odločitev o priznanju sposobnosti v delu, ki se nanaša na priznanje sposobnosti skupini kandidatov Gorenjska gradbena družba, d.d., Slovenija, Metrostav, a.s., Češka, in CGP, d.d., Slovenija, sprejel novo, tretjo odločitev o priznanju sposobnosti. Čeprav je bila druga odločitev o priznanju sposobnosti razveljavljena zgolj v delu, ki se nanaša na priznanje sposobnosti navedeni skupini kandidatov – posledično pa je imel naročnik možnost, da ponovno odloči zgolj o statusu te skupine kandidatov – je naročnik s tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti ponovno odločal o statusu vseh sodelujočih kandidatov, torej tudi o vlagateljevem statusu. Naročnik z izpodbijano tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti vlagatelju sposobnosti za sodelovanje ponovno (tako kot z drugo odločitvijo o priznanju sposobnosti) ni priznal.

Iz druge odločitve o priznanju sposobnosti kot razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju izhaja naročnikov zaključek, da vlagatelj, ki je oddal prijavo skupaj s partnerjem iz Kitajske, nima dostopa do predmetnega javnega naročila, ker Kitajska ni niti podpisnica Sporazuma GPA niti nima s Slovenijo ali EU sklenjenega večstranskega ali dvostranskega trgovinskega sporazuma. Tudi iz tretje odločitve o priznanju sposobnosti kot razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju izhaja naročnikov zaključek, da vlagatelj, ki je oddal prijavo skupaj s partnerjem iz Kitajske, nima dostopa do predmetnega javnega naročila, ker Kitajska ni niti podpisnica Sporazuma GPA niti nima s Slovenijo ali EU sklenjenega večstranskega ali dvostranskega trgovinskega sporazuma. Na podlagi primerjave druge in tretje odločitve o priznanju sposobnosti gre tako ugotoviti, da naročnik vlagatelju s tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti vlagatelju sposobnosti ni priznal iz identičnega razloga, kot mu je ni priznal z drugo odločitvijo priznanju sposobnosti. Edina razlika med obrazložitvijo druge in tretje odločitve o priznanju sposobnosti v delu, ki se nanaša na vlagateljevo prijavo oz. njegov status, je, da je naročnik v obrazložitvi tretje odločitve o priznanju sposobnosti še dodal, da je *»zakonitost odločitve naročnika glede sposobnosti kandidata (...) s sklepom, št. 018-182/2020-38 z dne 22. 12. 2020, potrdila tudi DKOM«*.

Glede na navedeno gre tako ugotoviti, da tako iz druge kot iz tretje odločitve o priznanju sposobnosti kot (izključni) razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju izhaja naročnikov zaključek, da vlagatelju, upošteva, da nastopa skupaj s partnerjem iz Kitajske in da Kitajska ni podpisnica Sporazuma GPA ali drugega ustreznega mednarodnega sporazuma, ne omogoči dostopa do predmetnega javnega naročila.

Vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo naročniku očita kršitev, ker mu iz navedenega razloga s tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti ni priznal sposobnosti. Ravnanje naročnika pri pregledu prijave vlagatelja oz. ravnanje naročnika, ko vlagatelju iz navedenega razloga ni priznal sposobnosti, je bilo enkrat že predmet postopka pravnega varstva pred Državno revizijsko komisijo. Vlagatelj je namreč zoper drugo odločitev o priznanju sposobnosti, s katero naročnik vlagatelju ni priznal sposobnosti iz navedenega razloga, že vložil (prvi) zahtevek za revizijo, v katerem je naročniku očital kršitve, ker mu iz tega razloga sposobnosti za sodelovanje ni priznal. O vložnem prvem zahtevku za revizijo je odločala (tudi) Državna revizijska komisija, in sicer je po izvedenem dokaznem postopku ugotovila, da vlagatelj v okviru (prvega) zahtevka za revizijo ni izkazal naročnikovih kršitev pri tem, ko mu iz razloga, ker prihaja iz države, ki ni podpisnica Sporazuma GPA ali drugega ustreznega mednarodnega sporazuma, ni priznal sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi – posledično je Državna revizijska komisija vlagateljev prvi zahtevek za revizijo s sklepom, št. 018-182/2020-38, zavrnila kot neutemeljen.

Upošteva, da že iz druge odločitve o priznanju sposobnosti kot razlog za nepriznanje sposobnosti izhaja naročnikova ocena, da vlagatelj, ker nastopa skupaj s partnerjem iz Kitajske in ker Kitajska ni podpisnica Sporazuma GPA ali drugega ustreznega mednarodnega sporazuma, nima (zagotovljenega) dostopa do predmetnega javnega naročila, in upošteva, da je Državna revizijska komisija že v okviru sklepa, št. 018-182/2020-38, odločala o naročnikovem ravnanju, ko vlagatelju iz navedenega razloga ni priznal sposobnosti (in pri tem ni ugotovila naročnikovih kršitev), Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z vložitvijo predmetnega zahtevka za revizijo zahteva ponovno presojo o isti stvari oz. o ravnanju naročnika (tj. je nepriznanje sposobnosti iz navedenega razloga), ki se nanaša na isti postopek oddaje javnega naročila (tj. postopek o oddaji javnega naročila, objavljen na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008005/2019) in o katerem je Državna revizijska komisija že (pravnomočno) odločila (tj. s sklepom št. 018-182/2020-38). Vlagatelju je bila v okviru vložitve prvega zahtevka za revizijo dana možnost, da uveljavlja pravno varstvo zoper ravnanje naročnika, ko vlagatelju iz razloga, ker nastopa skupaj s partnerjem iz Kitajske in ker Kitajska ni podpisnica Sporazuma GPA ali drugega ustreznega mednarodnega sporazuma, sposobnosti ni priznal, zaradi česar to isto naročnikovo ravnanje, upošteva drugi odstavek 16. člena ZPVPJN, ne more biti predmet ponovne presoje Državne revizijske komisije.

Ne le, da vlagatelj z vložitvijo predmetnega zahtevka za revizijo ponovno zahteva presojo o isti stvari oz. presojo naročnikovega ravnanja, ko mu iz navedenega razloga ni priznal sposobnosti, vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo tudi ne navaja nobenih novih dejstev in ne predlaga nobenih novih dokazov, pač pa navaja ista dejstva in predlaga iste dokaze, kot jih je navedel in predlagal v prvem zahtevku za revizijo. Primerjava obeh zahtevkov za revizijo namreč pokaže, da je vlagatelj v obeh zahtevkih za revizijo zatrjeval, da je naročnik v predhodnih postopkih pravnega varstva (ki so bili začeti na podlagi zahtevkov za revizijo zoper prvo odločitev o priznanju sposobnosti) zatrjeval nasprotno stališče (in sicer, da vprašanje, iz katere države prihaja kandidat, za presojo (ne)priznanja sposobnosti ni relevantno) in da je naročnik, upošteva, da mu je s prvo odločitvijo o priznanju sposobnosti

priznal sposobnost, z navajanjem tega razloga prekludiran. Prav tako je vlagatelj v obeh zahtevkih za revizijo zatrjeval, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila dopustil sodelovanje subjektom iz Kitajske, da je neutemeljeno naročnikovo sklicevanje na IZOOPIZG, da je naročnik spregledal BCNGS, in da vlagateljova prijava, upošteva, da v njej kot partner nastopa tudi slovenski gospodarski subjekt in da se pri skupnem nastopu kapacitete partnerjev seštevajo, izpolnjuje pravne zahteve in zahteve trgovinske politike.

Primerjava obeh zahtevkov za revizijo tako pokaže, da vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo utemeljuje naročnikove kršitve z identičnimi revizijskimi navedbami, kot je naročnikove kršitve utemeljeval v prvem zahtevku za revizijo. Vlagatelj je sicer predmetni zahtevek za revizijo dopolnil z dvema odstavkoma, pri čemer vlagatelj v enem odstavku podaja (svojo) razlago odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-182/2020-38. Pri tem gre pojasniti, da Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-38, v nasprotju z mnenjem vlagatelja, naročnika ni napotila, da z namenom poprave dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila odstopi od izvedbe javnega naročila in začne z novim postopkom javnega naročanja, saj je vlagatelj prv zahtevek za revizijo zavrnila in ni razveljavila dela postopka oddaje javnega naročila, posledično pa tudi ni imela podlage za dajanje napotkov v smislu tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN. Vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo (glede na prvi zahtevek za revizijo) dodatno (v drugem odstavku) zatrjuje, da mu je bila usposobljenost pravnomočno in dokončno priznana z naročnikovo prvo odločitvijo o priznanju sposobnosti, pri čemer takšne trditve ne konkretizira. V kolikor vlagatelj v tem delu zatrjuje, da je naročnik, upošteva, da mu je s prvo odločitvijo o priznanju sposobnosti priznal sposobnost, z navajanjem tega razloga prekludiran oz. da mu iz tega razloga ne sme odreči sposobnosti za sodelovanje, gre ugotoviti, da takšne navedbe vlagatelja izhajajo tudi iz drugih delov zahtevka za revizijo. V kolikor pa vlagatelj zatrjuje, da je prva odločitev o priznanju sposobnosti postala pravnomočna, pa zadošča pojasnilo, da je bila ta v delu, ki se nanaša na status vlagatelja, razveljavljena s sklepom Državne revizijske komisije, št. 018-84/2020-51 z dne 1. 9. 2020, in tako ni mogla postati pravnomočna.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da se razlogi, s katerimi vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo zatrjuje nezakonitost naročnikovega ravnanja, vsebinsko ne razlikujejo od razlogov, s katerimi je vlagatelj zatrjeval nezakonitost naročnikovega ravnanja v prvem zahtevku za revizijo, o katerem pa je Državna revizijska komisija že odločila s sklepom, št. 018-182/2020-38.

Upošteva predstavljen dejstva in ugotovitve Državna revizijska komisija zaključuje, da je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-38, že odločila o zakonitosti naročnikovega ravnanja, ko vlagatelju, ki je oddal prijavo skupaj s partnerjem iz Kitajske, ni omogočil dostopa do predmetnega javnega naročila. Ker vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo zatrjuje nezakonitost naročnikovega ravnanja, ko vlagatelju, ki je oddal prijavo skupaj s partnerjem iz Kitajske, ni omogočil dostopa do predmetnega javnega naročila, torej nezakonitost naročnikovega ravnanja, ki je bilo predmet odločitve, št. 018-182/2020-38, pri čemer je predmetni zahtevek za revizijo vsebinsko enak prejšnjemu zahtevku za revizijo in ne vsebuje novih razlogov, ki niso bili obravnavani v okviru odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-182/2020-38, gre ugotoviti, da v obravnavanem primeru obstoji omejitev iz drugega odstavka 16. člena ZPVPJN za vsebinsko presojo revizijskih navedb oz. da niso izpolnjeni vsi procesni pogoji za vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo. Državna revizijska komisija je zato na podlagi tretjega odstavka 31. člena ZPVPJN (v povezavi z drugim odstavkom 16. člena ZPVPJN) zahtevek za revizijo zavrgla.

Ker je že zaradi ugotovljenega obstoja omejitev iz drugega odstavka 16. člena ZPVPJN potrebno zahtevke za revizijo zavreči, Državna revizijska komisija ni preizkušala (ne)obstoja vlagateljeve aktivne legitimacije, katero vlagatelju v vlogi z dne 13. 1. 2021 odreka kandidat Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltin.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, je v vlogi, s katero so je opredelil do navedb vlagatelja, zahteval tudi kandidat Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltin. Tudi če bi ob smiselni uporabi 70. člena ZPVPJN ali določb Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, obstaja pravna podlaga za povrnitev stroškov subjektu, kot je zadevni kandidat, ki ni izbrani ponudniki, pač pa kandidati s priznano sposobnostjo (prim. odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-33/2013, 018-119/2019, 018-182/2019), bi povrnitev stroškov morala temeljiti na ugotavljanju potrebnosti stroškov (osmi odstavek 70. člena ZPVPJN in prvi odstavek 155. člena ZPP). V takem primeru bi bilo treba ugotoviti, da priglašeni stroški niso bili potrebni, saj prispevek kandidata Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltin, k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

V Ljubljani, 18. 2. 2021

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti (po e-Reviziji):

- naročnik,
- vlagatelj,
- kandidati s priznano sposobnostjo,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.